

syn til disse forskjellige Grupper kan jeg overhovedet ikke anerkende; jeg skal kun gentage, at for adskillige af disse Byrders Vedkommende anser jeg Byrden for at være mere en Statsbyrde end en Kommunalbyrde, ja, dette Spørgsmaal om den kommunale Organisation har i og for sig ikke Noget at gøre her, i Særdeleshed da der ikke bliver Spørgsmaal om i Kraft af den kommunale Organisation at tage nogen Bestemmelse.

Kayser: Den Indvending, som jeg tror der fornemmelig kan gøres mod Affattelsen af § 26 i Forbindelse med § 45, er den, at den Byrde, som derved lægges paa Opholdskommunen, ikke bliver ensartet fordelt. Det ærede Medlem for 9de Kredts (Estrup) sagde før, at efter hans Opfattelse vilde disse Bestemmelser netop give en aldeles ligelig Fordeling af Byrden, forudsat at de sanitære Forhold vare ens paa alle Steder, og at Uensartethed kun vilde fremkomme, forsaavidt det ikke var Tilfældet, og da med Rette. Jeg tror dog, at der herved oversees en Omstændighed, som har langt større Betydning end de sanitære Forhold, og det er den, at den Byrde, som lægges paa Opholdskommunen, falder paa denne efter et Ophold paa 3 Maanedes af den, der skal forjærges. Ifald der nu i de forskjellige Kommuner fandtes Folk, som vandrede ud og søgte Bestjæftigelse for en kort Tid, 3 Maanedes eller noget over den Tid, f. Ex. et halvt Aar, vilde der fremkomme en Ensartethed, som nu ikke fremkommer; thi jeg tror dog, at det er en afgjort Sag, at til en Kjøbstadkommune, f. Ex. til Kjøbenhavn, drager der langt Flere hen, der søge et saadant Ophold, og som derved ogsaa ville falde den vedkommende Kommune til Last, end der fra Kjøbstæderne drage ud paa Landet. Jeg skal indrømme, at det er en Fordel, at der bliver mindre Skrivelser, naar Bestemmelsen følges, som den foreligger i Lovforslaget, men jeg antager dog, at det er et Argument, der har en underordnet Betydning, og man vilde vist finde det besynderligt, hvis dette Hensyn gjenneegaende var blevet fulgt ved Affattelsen af Bestemmelserne i denne Lov. Det er vanskeligt at føre Bevis for Størrelsen af den Uensartethed, hvormed denne Byrde vil ligge paa de forskjellige Kommuner, da man aldeles mangler statistiske Oplysninger i saa Henseende, men jeg tror, at det er den almindelige Opfattelse, at ifald Forslaget vedtages, som det foreligger nu, ville Kjøbstadkommunerne, dels af den af mig anførte Grund, og dels indirekte derved, at de have de bedste Vælbredsanstalter, i ikke ringe Grad prægraveres.

Ordføreren: Jeg skal blot ganske kort tillade mig at angive, hvorledes Udvalget stiller sig til de foreliggende Vædringsforslag. Det følger af sig selv, at Udvalget maa fastholde Flertallets Forslag til § 45 fremfor Mindretallets. —

Med Hensyn til de af den ærede Indenrigsminister stillede Forslag, kan der fra Udvalgets Standpunkt ikke være Noget at erindre mod Forslagene under Nr. 7 og 8, og heller ikke har Udvalget fra sit Standpunkt fundet nogen Grund til at modsætte sig Forslaget under Nr. 12. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 9 til § 61 angaar, og de Forslag, som slutte sig dertil, f. Ex. Forslaget under Nr. 10, da skal jeg ikke opholde mig videre derved. Det er jo det Spørgsmaal, hvormed Diskussionen har dreiet sig, og det vil være det ærede Thing klart, at Udvalgets Flertal her fastholder Lovforslaget, som det lyder. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 11 til § 64 angaar, vil det jo ligeledes være klart af Forhandlingerne at Udvalgets Flertal maa fraraade Vædringsforslaget for det Første, fordi det gaar ud paa at hidføre en Fordeling paa et Punkt, hvor vi mene, at ingen Fordeling bør finde Sted, og dernæst, fordi det ophæver den Forskjel, der er gjort med Hensyn til farlige og ikke farlige Sindsyge. Omvendtstundt Justitsministerens Vædringsforslag til denne Paragraf heller ikke fra Udvalgets Side kan anses for ønskeligt, følger det dog af sig selv, at Udvalget har mindre imod, har færre Betænkeligheder ved Vedtagelsen af Justitsministerens Vædringsforslag, som kun indbefatter en af disse Ting, end ved Vedtagelsen af det, der er stillet af Indenrigsministeren, som indbefatter begge Dele. — Ligeledes maa Udvalgets Flertal for sit Vedkommende fastholde sin Modstand mod Vædringsforslaget under Nr. 13.

Da ikke Flere ønskede yderligere at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved

1) Vædringsforslag af Udvalget til § 44: Under Litra a. tilføies efter „Alder“: „samt for gifte Personers og Ginters Vedkommende Vielsesdag og Vielsessted.“
vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

2) Vædringsforslag af Indenrigsministeren til samme Paragraf:
I andet Stykke tilføies som Litra d.: „hans Trang og Marsagen dertil.“
vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

3) Vædringsforslag af Udvalget til § 45:
I Litra b. tilføies efter „Kalenderaaret“:
„eller for Personer, der nyde fast Fattigundersøttelse af en anden Kommune.“
vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

4) Vædringsforslag af Sessen, Kayser og Sonne til samme Paragraf:
I tredje Stykke, Litra b., udgaa i 4de og 5te Linie Ordene: „for den Tid — Kalenderaaret“